

Sygn. akt: XII 1 Co 478/18

POSTANOWIENIE

Dnia 09 sierpnia 2018r

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie: Przewodniczący SSR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2018r w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej KM (...) z wniosku wierzyciela **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.**

przeciwko dłużnikowi **M. S.**

na skutek wniosku Komornika Sądowego przy S. G. S. P. o nakazanie przymusowego doprowadzenia dłużnika i zastosowanie aresztu

postanawia :

1. odmówić nakazania przymusowego doprowadzenia dłużnika M. S.;
2. odmówić zastosowanie aresztu wobec dłużnika M. S..

UZASADNIENIE

Odstąpiono od sporządzenia uzasadnienia punktu pierwszego sentencji, z uwagi na niezaskarżalność rozstrzygnięcia.

Komornik Sądowy przy S. G. S. P., w związku z prowadzonym przeciwko dłużnikowi postępowaniem egzekucyjnym w sprawie KM (...) złożył wniosek o nakazanie przymusowego doprowadzenia dłużnika i zastosowanie aresztu nieprzekraczającego miesiąca.

Zgodnie z przepisem art. 801¹ k.p.c.:

§ 1. Dłużnik składa wykaz majątku przed komornikiem pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzywając dłużnika do złożenia wykazu majątku, komornik uprzedza go o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oraz poucza, że w razie niezłożenia wykazu majątku wierzyciel może zlecić komornikowi poszukiwanie majątku dłużnika.

§ 2. Przepisy art. 913 § 1, art. 916, art. 917, art. 918, art. 919 oraz art. 1053 § 2 stosuje się odpowiednio, z tym że postanowienie o ukaraniu dłużnika grzywną wydaje komornik. O przymusowym doprowadzeniu dłużnika albo zastosowaniu aresztu nieprzekraczającego miesiąca orzeka sąd na wniosek komornika.

Na wstępie należy podkreślić, iż powołany wyżej przepis art. 801¹ § 2 zdanie drugie k.p.c. posługuje się łącznikiem „albo”, który stanowi alternatywę rozłączną. Oznacza to, iż Sąd nie może stosować kumulatywnie wymienionych środków przymusu, co winien również uwzględnić Komornik, prawidłowo formułując wniosek.

Z kolei odpowiednio zastosowanie przepisu art. 916 k.p.c., obliguje Komornika do prawidłowego pouczenia dłużnika o skutkach niezłożenia wykazu majątku, tj. o możliwości zastosowania środków przymusu. Pouczenie to powinno być skutecznie doręczone dłużnikowi, w świetle przepisów o doręczeniach.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego na określenie miejsca doręczenia posługują się różnymi pojęciami: "miejsce zamieszkania" (126 § 2, 150 pkt 1 k.p.c.), "miejsce rzeczywistego zamieszkania" (art. 175 zd. drugie k.p.c.), "mieszkanie" (art. 135, 138 § 1 i 139 § 1 k.p.c.), "adres" (art. 136 § 2 k.p.c.).

Zauważyć należy, iż doręczenia dokonywane są przede wszystkim w miejscu zamieszkania (art. 135 k.p.c. w zw. z art. 126 §2 k.p.c.) – vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27.01.1998r., sygn. akt III CKN 620/97, OSNC 1998, nr 9, poz. 146.

Treść art. 135 k.p.c. pozwala przyjąć na użytek doręczeń, że powinny być one dokonywane tam, gdzie adresat faktycznie mieszka, tj. przebywa z zamiarem stałego pobytu (art. 25 k.c.)

W sprawie niniejszej Komornik kierował do dłużnika korespondencję (w tym wezwania do złożenia wykazu majątku) na adresy w G. i w C., przy czym korespondencja każdorazowo wracała jako niepodjęta w terminie.

Z dokumentów zgromadzonych w aktach KM (...) wynika, iż adres w G. nie był adresem zamieszkania dłużnika, w przedstawionym wyżej rozumieniu, z kolei w odniesieniu do adresu w C. brak jakichkolwiek ustaleń pozwalających na stwierdzenie skuteczności doręczenia.

Należy podkreślić, że dla skutecznego zastosowania przez Sąd środka przymusu, konieczne jest wskazanie aktualnego adresu zamieszkania dłużnika. W konsekwencji Komornik składając do Sądu wnioski o zastosowanie środka przymusu winien taki adres wskazać.

Mając powyższe na względzie Sąd - na podstawie art. 801¹ § 2 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 916 § 1 k.p.c. - orzekł jak w punkcie drugim sentencji postanowienia.